

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Vitam humanam non esse breuitata[m] ca.xxxix

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Secundus

ret, ne plongeretur simul cum vita miserias, debuisse autem potius illos quam nos tam diu in vita esse sic probatur, quod videlicet nulla predecessorum inventa, nullas artes, nullas scientias tunc habentes oportebat longis experimentis ea perdiscere, quae nos ex aliorum scriptis, et ex maiorum nostrorum lucubrationibus facile et compendiose docemur. Reducta est tandem communis vitae humanae summa teste David in psalmis ad annos septuaginta, et in eodem adhuc statu perseverat

De annis horum annorum diluuii Plinius Ca. xxxviij

Axis pater illos primi saeculi annos fuisse nostris pares et pauciores, tanto scilicet quanto lunaris solari est brevior. David enim de annis loquens a suae gentis more qui descendit a Moysse non recessit: Plinius in septimo naturalis historiae libro cap. xlvij. sic de annis inquit. Annus alijestate unum terminabatur, alter hyeme, alij quadripartitis temporibus, ut Arcades, quorum anni trimestres fuere, quidam lunenseio, ut Aegyptij. Itaque apud eos alij singula annorum milia vixisse produnt, sic Plinius. Quibus sibi ostendit se putare annos qui primis patribus tribuuntur fuisse menses. Verum haec existimatio per se satis exploditur, longe enim plus nos viveremus, quam illa mundi adhuc recentis antiquitas, nam centum annis mille ducenti menses includuntur, qui numerus annorum nulli illorum ascribitur, sed quod evidenti argumentum esse potest, aduersus eos, qui annos Hebraeorum menses dicunt, quos ipse Moyses qui dixit. Uixit autem Malalehel xlv. annis, et genuit Jared, certe si annos pro mensibus accipit: Malalehel quinquaginta annos et totidem menses natus genuisset. quod ut Persius inquit. Non sani esse hominis non sanus iuret Orestes, Sed de his transunter haec dicta sunt.

Quod vita humana non sit breuiata Ca. xxxix

Assat in super illorum opinio, qui dicunt vitam humanam esse breuiatam. Nam si tempore David idem, quod modo est spatium vitae fuit, quomodo dicemus in dies vitam breuiari? Et quod inter David et nostram hanc aetatem annorum duo milia quingenta, et eo amplius intercesserunt, quo tempore cursu longissimo manifesta vitae breuiatio facta est. Quod si dicas usque ad ceterum annum.

Libet Secundus.

et a plius illis t'pib' quosdam supuixisse. rñdebo et posteriorib' secul' idē contigisse. 7 nūc quoq; cōtingere, Argātonis rex Tartesiorum cētuz quināgiuta, Cinyras rex Cyprioz decez ampli'. Epimenides cētuz qnquaginta septē, Borgia sicul' cētum octo, vel vt Pausanias inqt centū qnq;. M. Valeri' Coruinus cētuz. Terentia Ciceronis cētuz 7 septem vixit annos. Sub Tito et Uespasiano, sicut Plini' meminit in septimo libro naturalis histo. cēsu per Italiā agitato viri cētuz 7 viginti ānos nati. Parmē tres repte sunt, Brixelli centū 7 viginti qnq; vnus. Itē Parmē centū 7 triginti ānorum reperti duo, in Ueleiatio oppido Placētino ducentoz 7 decez annoruz sex. Joānes quidā Caroli Magni Romanoꝝ Imperatoris armiger vite lōgitudine par. Nestori tercētuz ānos vixisse phibetur. Ex quib' verisimile satis est qd Petr' Aponēsis rōnez syderales sequēs in cōciliatore, dē vitā humanaz mō breuiari, mō produci pvario cursu et d' s'positiōe coeloz. Patet etiā vanū esse qd Epigenes, 7 Berosus, Petosyzis 7 Necepsos, 7 alij mathematici de t'minis vite tradiderūt Nō ego de spacio vite nrē dolēduz, sz omīno curādūz ne frustra viuam'. Phocylites dē vitaz eē trochuz est aut troch' reuolutio, rota, cursus, cuius finis cert', sed qñ, incertū. Propterea Christo dictū est. Vigilate itaq; qz nescitis diem neq; horam

Quā egritudo pseruata a multis flagitijs **Ca. xl**

Est aliud qddaz in infirmitatib' p'iuilegiū singulare, quod in liberis ciuitatib' licet aduertere, vbi vt plurimuz factiōes sunt, 7 contētio ē inter ciues de potētia, et de honore ac p'sidētia, duz eniz qsq; clientelas habz, et suos tueri ac extollere nitit', cum magno cōscientiē detrimēto, multū laborz, multuz piculoꝝ freqnter suscipimus, et petetētiz in āgustias pellimur, a qbus explicari ac expediri postmodū vel impossibile vel certe difficile. At qui bene valet, et ab hmōi officijs cōtinet, ignau' segnis, stolid' putat, sed q morbo impediēte detinet, malaz operaz cōsciētiē nō ponit offendiculū, et apd omēs in p'optu habet excusatiōez, viuūt sibi, sanos at sibi viuere nō